

at det er en saa stor Indvømmelse, der er gjort, som den ærede Drdsfører vil give det Udseende af, med Hensyn til Lønningernes Størrelse. Jeg og de ærede Medlemmer, der med mig have stillet Ændringsforslag, have altsaa antaget, at der var den bedste Udslag til at føre denne Sag igjennem, naar man blev paa dette Grundlag, og naar man bragte det saa nogenlunde tilbage til det, som det var, den Gang det blev vedtaget her i Thinget med 54 St. mod 28. Derpaa gaa vore Ændringsforslag ud. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Cassee) har allerede nærmere betegnet, hvorpaa de gaa ud, idet de væsentligste af de Udgifter, som ville fordres ved Gjennemførelsen af Loven, kun skulde afholdes, forsaavidt der er Indtægter dertil, og dette gjør, at man ikke behøver, som den ærede Kultusminister har gjort i sit Forslag, at forlange Forskud af Statskassen. Naar den høitærede Kultusminister kan gaa ind paa det Ændringsforslag, som vi have stillet til en ny § 11, saa vil der ikke med nogenformhelt Grund kunne siges Andet, end at disse Indtægter blive behandlede paa samme Maade som alle andre Statsindtægter med Hensyn til Overskudet, og det var dette, som Striden tidligere dreiede sig om. Man erkjendte den Gang fra alle Sider, at det ikke vilde være hensigtsmæssigt at benytte dette Overskud til noget Andet, saalænge Loven ikke var gjennemført — hvad der jo vilde medtage et temmelig betydeligt Lidsrum — og i Forslaget, saaledes som det forelaa, hed det ogsaa, at, hvad Indtægten i det enkelte Jimantsaar maatte overstige Udgiften, bliver at frugtbargjøre i Overensstemmelse med nærværende Lovforslag, indtil Bestemmelse om Anvendelsen tages af Lovgivningsmagten. Disse Ord „i Overensstemmelse med nærværende Lov“ bleve udstemte, men naar de ere udstemte, saa er der ikke det Mindste i den Redaktion, som foreligger — naar vort Ændringsforslag vedtages —, som hindrer Bevillingsmagten i at benytte disse Midler paa den Maade, som den finder hensigtsmæssig. Til hvad det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgfreds (Schjorring) sagde, skal jeg erklære, at jeg ogsaa haaber, at Bevillingsmagten vil tage et skjønsomt Hensyn i saa Henseende, men der er Intet, som forhindrer den fra at bruge disse Midler, saaledes som den finder det hensigtsmæssigt. Jeg nærer dog som sagt ingen Illusion om, at Forslaget vil blive vedtaget her. Den Gang man kom til denne Overenskomst heri Folkethinget ved enefte Behandling, var Forslaget jo langtfra saaledes, som det var, da det gik over til Landsthinget efter 3die Behandling her, og det er mit Haab, at noget lignende vil ske med dette Forslag. Derfor har jeg ogsaa udtalt i Betænkningen, at naar Regjeringsforslaget forkaastes, skal jeg ikke lægge nogen Hindring i Veien for, at de Herrers Forslag kan komme ind i Landsthinget. Jeg tror at kunne standse paa dette Punkt af Forhandlingen, idet jeg dog vil anmode de Herrere, som se sig i

Stand dertil, om at stemme for de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, som dog ville bringe Regjeringens Forslag betydelig nærmere til de Ønsker, som de Herrere gjøre gjældende.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Worsaae): Jeg vil tillade mig at nedlægge en Indsigelse imod den Maade, hvorpaa den ærede Drdsfører har omtalt Regjeringens og min Stilling i denne, som jeg tror, overordentlig vigtige Sag. Han har rettet Bebrejdelser imod mig, fordi der var fremlagt et Lovforslag om Præsternes Lønning, som var baseret paa Tienden, imedens det var klart — som han mente —, at Regjeringen burde være gaaet en anden Vej og have foreslaaet Præsternes Lønning i Penge. Jeg maa dog her minde om, at i Udvalget, som bestaar af 11 Medlemmer, havde Meningerne været delte saaledes, at kun de 6 have sluttet sig til Flertallets Forslag, imedens de 5 nu hovedsagelig have sluttet sig til Regjeringens Forslag. Den ærede Drdsfører sagde, at jeg rentud havde negtet enhverformhelt Ansøkommen i det Svar, som jeg paa egne og paa Regjeringens Vegne under 10de December gav Udvalget, men jeg skal tillade mig at fremhæve — hvad der ogsaa blev ytret af den ærede sidste Tale —, at jeg aldeles ikke blev spurgt om Andet end om Grundlaget, om Principet for Lønningerne. Jeg skal gjenkalde i det ærede Things Grindring, at jeg, da jeg havde den Ære at forelægge Lovforslaget her, udtrykkelig udtalte, at jeg holdt paa Tienden, som i Principet tidligere var vedtaget af dette Thing. Tienden var desuden i Principet vedtaget af det Fællesudvalg, som før har været nedsat af Landsthinget og Folkethinget, og det var et Princip, som efter min Anskuelse hævdede Præstens ældgamle Stilling overfor hans Menighed. Jeg fremfattede tillige den Gang, at jeg maatte betragte Vedtagelsen af dette Princip som en Anledning for mig til overhovedet at gaa ind paa Spørgsmaalet om Menighedsbernes Delagtighed i Valget af deres Præster. Det vil derfor ikke kunne forundre det ærede Thing, at jeg ikke paa en Gang efter Udvalgets Skrivelse fuldstændig kunde forandre det Princip, som Regjeringen havde optaget, og som jeg havde anerkjendt og lagt til Grund for mit Forslag, og uben Videre gaa over i den modsatte Veir, oveniud uden at jeg havde den ringeste Kjendskab til, hvilken Stilling Udvalget forøvrigt indtog til denne Sag. Jeg maa nemlig beklage, at Udvalget ikke har gjort mig den Ære at indbyde mig til nogetformhelt Møde, hverken før eller siden, saaledes at man kun har spurgt mig om, hvorvidt jeg kunde forandre mit Princip, men derimod ikke om, hvorvidt jeg vilde gaa ind paa en Forandring i nogenformhelt anden Entelighed i Lovforslaget eller ikke. Jeg har saaledes ikke kjendt Mindretallets Forslag, førend det forelaa trykt for mig, og jeg har derved ikke havt Leilighed til at udtale mig om, hvorvidt jeg